

207

UCHWAŁA Nr 114 RADY MINISTRÓW

z dnia 31 lipca 1989 r.

w sprawie podstawy i sposobu naliczania dywidendy od przedsiębiorstw państwowych wykonujących w całości lub w części zadania na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa.

Na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 3, poz. 10) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwała dotyczy przedsiębiorstw wytwarzających według specjalnych warunków technicznych, na podstawie odrębnych przepisów, uzbrojenie, sprzęt wojskowy, artykuły kwatermistrzowskie oraz podzespoły, elementy i części zamienne do tych wyrobów.

§ 2. 1. Dywidendę nalicza się zgodnie z przepisami art. 9 ust. 2, art. 11 i art. 21 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 3, poz. 10), z tym że jej wysokość koryguje się zgodnie z ust. 2.

2. Dywidendę zmniejsza się o kwotę wynikającą z jej przemnożenia przez wskaźnik udziału wartości początkowej maszyn i urządzeń, wykorzystywanych na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa, w ogólnej wartości początkowej maszyn i urządzeń przedsiębiorstwa.

3. Wskaźnik, o którym mowa w ust. 2, przedsiębiorstwo ustala na dany rok na podstawie planów gospodarczo-obronnych.

4. Korekta wskaźnika i naliczenia dywidendy może nastąpić po zbadaniu prawidłowości tego wskaźnika w ramach weryfikacji rocznego bilansu przedsiębiorstwa.

§ 3. 1. Przedsiębiorstwa, o których mowa w § 1, wpłacają dywidendę w trybie i w terminach określonych w przepisach dla innych przedsiębiorstw państwowych.

2. Deklarację o wysokości funduszu założycielskiego oraz o wysokości należnej dywidendy za rok 1989 przedsiębiorstwa są obowiązane złożyć w terminie do dnia 28 sierpnia 1989 r.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że jej przepisy stosuje się od dnia 1 stycznia 1989 r.

Prezes Rady Ministrów: *M. F. Rakowski*

208

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 1 sierpnia 1989 r.

w sprawie zasad podwyższania najniższego wynagrodzenia w uspołecznionych zakładach pracy w 1989 r.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy oraz w związku z art. 7. ustawy z dnia 31 lipca 1989 r. o podwyższaniu wynagrodzeń za pracę i dochodów rolniczych w związku ze zmianami cen detalicznych towarów i usług konsumpcyjnych w 1989 r. (Dz. U. Nr 48, poz. 261) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Kwotę najniższego wynagrodzenia na 1989 r., ogłoszonego w obwieszczeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 24 grudnia 1988 r. w sprawie wysokości najniższego wynagrodzenia na rok 1989 pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy (Monitor Polski Nr 36, poz. 340), podwyższa się z dniem 1 lipca 1989 r. o kwotę wynikającą z iloczynu tego wynagrodzenia i wskaźnika średniego wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w II kwartale w stosunku do średniego wzrostu cen w I kwartale.

2. Najniższe wynagrodzenie ustalone według zasad określonych w ust. 1 podwyższa się z dniem 1 października 1989 r. o kwotę wynikającą z iloczynu tego wynagrodzenia i wskaźnika średniego wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w III kwartale w stosunku do średniego wzrostu cen w II kwartale.

3. Wysokość najniższego wynagrodzenia, ustalonego zgodnie z ust. 1 i 2, ogłasza się w Monitorze Polskim w terminie odpowiednio: do dnia 15 sierpnia i 25 października 1989 r.

§ 2. Najniższa stawka wynagrodzenia zasadniczego za pełny miesięczny wymiar czasu pracy w najniższej kategorii zaszeregowania nie może być niższa od najniższego wynagrodzenia.

§ 3. Najniższe wynagrodzenie pracownika za godzinę pracy wynika z podzielenia najniższego wynagrodzenia przez liczbę godzin pracy wynikającą z pełnego wymiaru czasu pracy obowiązującego tego pracownika. Jeżeli jednak nawet obowiązująca pracownika norma czasu pracy jest wyższa niż 42 godziny na tydzień, najniższe wynagrodzenie za godzinę pracy ustala się jak przy wymiarze czasu pracy średnio 42 godziny tygodniowo.

§ 4. 1. Wzrost wynagrodzenia spowodowany wprowadzeniem w życie przepisów zarządzenia następuje w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia.

2. W jednostkach sfery budżetowej wzrost wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, pokrywany jest w ramach środków na wynagrodzenia określonych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w sferze budżetowej (Dz. U. Nr 4, poz. 24 i Nr 48, poz. 261).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *M. Czariski*